

Noe

Noe

Puțini oameni au fost onorați într-o manieră asemănătoare ca Noe. Se spune despre el, ca și despre străbunicul lui, că „a umblat cu Dumnezeu.” Fiind înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care nu se vedeau încă și plin de o teamă sfântă, el a crezut și a făcut o corabie pentru a-și salva familia. Numele bunicului său și prezența acestuia trebuie să fi fost o amintire permanentă a judecății ce urma să se abată asupra întregului pământ. Avem temeiuri serioase să credem că cei cinci ani care s-au scurs între moartea tatălui și a bunicului său, ani în cursul cărora corabia prindea tot mai mult contur, vor fi fost folosiți de acest vechi „propovăduitor al dreptății” spre a da o serioasă mărturie. Apoi, după moartea lui Metusala, judecata divină s-a dezlănțuit prin potopul care a nimicit cu totul pe prietenii, cunoștințele și toată lumea cunoscută pe atunci. Cei trei fii ai lui Noe și soțiile lor au traversat această perioadă foarte dificilă care va fi lăsat urme serioase în conștiința lor. Dar ce spectacol ni se oferă după ce ei au fost eliberați din această lungă „întemnițare”? Noe se îmbată și se dezgolește în mijlocul cortului său, iar Ham - unul dintre fiii lui - își bate joc de el. Și iată că fiul acesta scăpat de urgia nimicitoare a apelor cade sub un blestem care durează până azi. Cine merita să fie blamat? De ce fiul unui slujitor al lui Dumnezeu de o asemenea valoare își atrage asupra sa o așa condamnare? Ceea ce a văzut el în casa tatălui său din copilărie și în special în ultimii ani ar fi trebuit să-l împiedice a urma o cale atât de rea. Cât de dur trebuie să-l fi muștrat pe Noe conștiința: „Dacă nu aș fi comis un act necugetat care m-a împins să mă îmbăt, nu mi-aș fi expus fiul acelui impuls care a determinat pierderea sa!” Ce regrete amare trebuie să fi frânt inima patriarhului! Totul însă a fost zadarnic, pentru că acel moment de slăbiciune are consecințe până în zilele noastre. Al doilea fiu al lui Ham, Mișraim, a mers și mai departe ca tatăl său pe drumul răutății; un scriitor antic zicea despre el: „Mișraim a fost inventatorul științelor numite magie și astrologie, și a fost acela pe care Grecii îl numiseră Zoroastru.”

Să fim foarte atenți la indulgența pe care suntem înclinați s-o manifestăm cu noi înșine. Ne lăsăm ușor duși de valuri, lucru care ni se pare mult mai simplu decât a înfrunța dificultățile vieții ca niște buni ostași ai lui Hristos, activi și nu trecuți în rezervă. Vom fi confrunțați cu rezultate și mai amare ale faptului de a se fi complăcut în situații nepotrivite din partea unora dintre părinții pomeniți în Sfânta Scriptură. Înainte de a continua studiul nostru, să punem la inimă recomandarea apostolului: „Fiți treji în toate lucrurile”, fie că este vorba de a mânca ceva, de anumite lecturi sau de unele capricii ca acela ce l-a determinat pe Noe să dea greș.